

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om säkerhetskontroller vid domstolar

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om säkerhetskontroller vid domstolar ändras så att säkerhetskontrollåtgärder kan riktas också mot kunder hos andra justitieförvaltningsmyndigheter än domstolar, när dessa myndigheter och domstolen har en gemensam ingång eller ett gemensamt kundserviceområde. Dessutom föreslås preciseringar gällande säkerhetskontrollörens behörighet, godkännande som säkerhetskontrollör och återkallande av godkännande samt gällande tjänsteansvaret och befogenheterna för den som är säkerhetskontrollör. Det föreslås också att det till lagen fogas bestämmelser om säkerhetskontrollörernas klädsel och säkerhetskontrollörskort.

I rättshusen finns förutom domstolar också andra justitieförvaltningsmyndigheter. I flera rättshus har de olika justitieförvaltningsmyndigheternas kundservice koncentrerats till ett område, till vilket kundtrafiken går via en gemensam ingång. I vissa rättshus har domstolarnas säkerhetskontroller genomförts så att alla kunder som kommer till huset genomgår säkerhetskontroll oberoende av vilken myndighet de är kunder hos. Lagen om säkerhetskontroller vid domstolar gäller dock endast domstolar. Således kan det uppstå situationer där säkerhetskontrollåtgärder riktas mot en kund hos en annan justitieförvaltningsmyndighet utan någon klar rättslig grund.

Syftet med propositionen är att förtydliga lagstiftningen och möjliggöra säkerhetskontroller av kunder hos alla justitieförvaltningsmyndigheter i situationer där myndigheterna och domstolen har en gemensam ingång eller ett gemensamt kundserviceområde. Syftet med preciseringen av bestämmelserna om säkerhetskontrollörer är att lagstiftningen till dessa delar ska överensstämma med grundlagen och grundlagsutskottets utlåtandepraxis.

Med justitieförvaltningsmyndigheter avses enligt förslaget vid sidan av domstolarna Åklagarmyndigheten, Utsökningsverket, rättshjälps- och intressebevakningsbyråer vid statens rättshjälps- och intressebevakningsdistrikt och byråer för samhällspåföljder vid Brottspåföljdsmyndighetens brottspåföljdscentral.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft den 1 januari 2024.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
MOTIVERING	3
1 Bakgrund och beredning.....	3
1.1 Bakgrund.....	3
1.2 Beredning.....	3
2 Nuläge och bedömning av nuläget.....	3
2.1 Lagstiftning	3
2.2 Verksamhetsställen för och säkerhetskontroller vid justitieförvaltningsmyndigheter ..	5
3 Målsättning	6
4 Förslagen och deras konsekvenser.....	6
4.1 De viktigaste förslagen.....	6
4.2 De huvudsakliga konsekvenserna	7
5 Remissvar	8
6 Specialmotivering	9
7 Ikraftträdande.....	10
8 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning	10
LAGFÖRSLAG	14
Lag om ändring av lagen om säkerhetskontroller vid domstolar	14
BILAGA	16
PARALLELLTEXT	16
Lag om ändring av lagen om säkerhetskontroller vid domstolar	16

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Riksdagens biträdande justitieombudsman fäste 1997 i sitt brev till statsrådet uppmärksamhet vid lagligheten hos säkerhetskontroller som ordnas vid domstolar. Det fanns inga bestämmelser på lagnivå om ordnandet av säkerhetskontroller. Lagen om säkerhetskontroller vid domstolar (1121/1999) gav en rättslig grund för säkerhetskontroller som ordnas vid domstolar.

I ovannämnda brev liksom i sitt beslut av den 12 juni 2002 (299/4/00) har biträdande justitieombudsmannen konstaterat att det allmänna är skyldigt att sörja för säkerheten vid offentliga rättegångar och för dem som deltar i dem. I motiveringen till lagen om säkerhetskontroller vid domstolar understryks det allmännas förpliktelser att vidta positiva åtgärder för att skydda samhällsmedlemmarna mot rättsstridiga gärningar.

Det allmännas skyldighet att se till att den personliga trygghet som tryggas som en grundläggande fri- och rättighet i 7 § 1 mom. i grundlagen tillgodoses binder inte enbart domstolarna utan alla myndigheter.

Biträdande justitiekanslern har i sitt avgörande av ett klagomålsärende (OKV/98/1/2016) fäst uppmärksamhet vid att det i lagen om säkerhetskontroller vid domstolar inte har tagits hänsyn till möjligheten att det i en byggnad som används av domstolen kan finnas också andra justitieförvaltningsmyndigheter. Enligt det nämnda avgörandet kan säkerhetskontroll av andra myndigheters kunder vid en gemensam ingång inte anses vara rättsligt tillfredsställande, även om säkerhetskontrollen inte objektivt sett orsakar mer än ringa olägenhet för den som genomgår säkerhetskontroll. Vid tidpunkten för avgörandet av klagomålsärendet pågick vid justitieministeriet ett lagstiftningsprojekt (OM 14/31/2014) vars syfte var att utvidga tillämpningsområdet för lagen om säkerhetskontroller till att omfatta alla justitieförvaltningsmyndigheter. Lagstiftningsprojektet i fråga avbröts i beredningsskedet och ledde inte till några ändringar i lagstiftningen.

1.2 Beredning

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid justitieministeriet. Utkastet till regeringsproposition var ute på remiss den 30 juni–31 augusti 2023. Utlåtanden om utkastet och övriga beredningsdokument som gäller projektet finns på justitieministeriets webbplats och på statsrådets webbplats under numret OM041:00/2023.

2 Nuläge och bedömning av nuläget

2.1 Lagstiftning

Lagen om säkerhetskontroller vid domstolar trädde i kraft den 1 januari 2000. I lagen har efter att den trädde i kraft gjorts flera ändringar, närmast av teknisk natur. Som de senaste ändringarna har 1 och 5 § i lagen ändrats genom lag 101/2022 av den 28 januari 2022. Bestämmelser om ikraftträdandet av den lagen utfärdas särskilt genom lag. Den senaste ändringen hänför sig till en revidering av lagstiftningen om upptagning och mottagande av muntlig bevisning i de allmänna domstolarna (RP 133/2021 rd).

Lagen om säkerhetskontroller vid domstolar gäller alla domstolar. Lagen tillämpas också på de myndigheter som ordnar muntliga förhandlingar med stöd av lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019). Sådana myndigheter är för närvarande besvärsnämnden för arbetspensionsärenden, besvärsnämnden för studiestöd, besvärsnämnden för social trygghet och besvärsnämnden för olycksfallsärenden, det vill säga de nämnder som är första besvärinstans i vissa ärendegrupper inom försäkringsdomstolen.

Säkerhetskontrollen kan avse alla personer som önskar tillträde till domstolslokalerna och personer som befinner sig där samt saker som de medför. En säkerhetskontroll ska ordnas så att den inte medför onödig olägenhet för den som kontrolleras och så att den inte skadar egendom.

Lagen innehåller bestämmelser säkerhetskontrollåtgärder och om de personer som kan vara säkerhetskontrollörer. En polisman och en anställd vid domstolen kan vara säkerhetskontrollör. Den som är anställd vid domstolen kan vara anställd i tjänste- eller arbetsavtalsförhållande. Genom beslut av domstolen kan också någon annan än den som nämns ovan vara säkerhetskontrollör. Säkerhetskontroller kan således också skaffas som köpta tjänster, varvid säkerhetskontrollören ska ha godkänts för uppgiften av polisen. Säkerhetskontrollen kan utföras med en metalldetektor eller annan teknisk anordning. En kroppsvisitation kan också företas på något annat sätt.

Lagen innehåller inga närmare bestämmelser om säkerhetskontrollörens tjänsteansvar och behörighet, inte heller om godkännande som säkerhetskontrollör eller återkallande av godkännande. I den gällande lagen finns det inte heller några bestämmelser om säkerhetskontrollörens klädsel eller säkerhetskontrollörskort.

Saker som en person som önskar tillträde till domstolen medför kan vid behov undersökas och personen fråntas föremål och ämnen genom vilka säkerheten eller ordningen kan äventyras eller som kan användas för att skada egendom. Om en person vägrar genomgå säkerhetskontroll, har säkerhetskontrollören rätt att avlägsna honom eller henne från domstolen. För att avlägsna en person kan säkerhetskontrollören med de begränsningar som anges i lagen vid behov använda maktmedel. Endast polisen och en tjänsteman som är anställd vid domstolen får använda maktmedel för att avlägsna en person från domstolen, om inte något annat följer av annan lagstiftning. Det är synnerligen exceptionellt att en person avlägsnas från domstolen med maktmedel och i dessa situationer räcker det vanligen med en uppmaning att avlägsna sig.

Lagen förpliktar inte domstolarna att ordna säkerhetskontroller. Domstolen avgör om säkerhetskontroller ska ordnas och i vilken omfattning. I motiveringen till lagen konstateras att förhållandena och behoven varierar betydligt mellan de olika domstolarna. Inte heller av ekonomiska skäl har det ansetts förnuftigt att i onödigt stor utsträckning skaffa teknisk apparatur och binda arbetskraft till säkerhetskontrollerna.

Säkerhetskontrollörer vid domstolar är i regel väktare enligt lagen om privata säkerhetstjänster (1085/2015), och deras rättigheter att använda maktmedel bestäms med stöd av den lagen. Enligt 83 § 2 mom. i den lagen kan den som är anställd hos en innehavare av näringstillstånd för säkerhetsbranschen samtidigt arbeta som väktare enligt den nämnda lagen och i säkerhetskontrolluppgifter enligt lagen om säkerhetskontroller vid domstolar.

Med undantag av Brottpåföljdsmyndigheten finns det i fråga om de övriga justitieförvaltningsmyndigheter som avses i lagförslaget ingen speciallagstiftning om säkerhetskontroller. I fråga om Brottpåföljdsmyndigheten föreskrivs det i 50 § i lagen om verkställighet av samhällspåföljder (400/2015) om säkerhetskontroller för att tillgodose säkerheten och trygga ordningen

vid verkställigheten av övervakningsstraff samt i 17 § i lagen om verkställighet av kombinationsstraff (801/2017) om granskning av övervakade i syfte att säkerställa säkerheten och trygga ordningen vid verkställigheten av övervakningstiden i kombinationsstraff. Vid dessa säkerhetskontroller är det fråga om situationer där Brottpåföljdsmyndigheten kan besluta om säkerhetskontroller. Lagstiftningen om fängelsestraff innehåller också egna bestämmelser om säkerhetskontroller i fängelser.

2.2 Verksamhetsställen för och säkerhetskontroller vid justitieförvaltningsmyndigheter

I början av 2019 minskade antalet tingsrätter från 27 till 20. Om man räknar med filialkanslier och sammanträdesplatser har tingsrätterna för närvarande 39 verksamhetsställen. Även antalet hovrätter och förvaltningsdomstolar har minskats. Det finns 5 hovrätter och 6 förvaltningsdomstolar. Åklagarmyndigheten har sammanlagt 32 verksamhetsställen, av vilka 5 har kundservice. Det finns 23 rättshjälpsbyråer och intressebevakningsbyråer och de har sammanlagt cirka 160 verksamhetsställen. Utsökningsverket har sammanlagt 64 verksamhetsställen. Inom Brottpåföljdsmyndigheten finns det 12 byråer för samhällspåföljder och deras verksamhetsställen finns på 23 orter. Fyra av dessa verksamhetsställen finns i rättshus.

Anskaffningen och planeringen av justitieförvaltningsmyndigheternas lokaler har redan i över tio års tid styrts med hjälp av justitieförvaltningens lokal- och arbetsmiljökoncept. Syftet med konceptet är att förenhetliga planeringen av lokalerna och främja bästa praxis i alla projekt som gäller lokalerna. Konceptet styr både planeringen av nya lokaler och renoveringen och utvecklingen av gamla lokaler.

Justitieförvaltningens arbetsmiljö- och lokalkoncept innehåller de viktigaste strategiska riktlinjerna och lösningsmodellerna för utvecklingen av justitieförvaltningens lokaler. Enligt riktlinjerna i konceptet är ambitionen i projekt som gäller byggande och renovering av lokaler att fastigheter ska ha en gemensam huvudingång för alla kunder inom justitieförvaltningen som uträttar ärenden där. Personalen har egna ingångar. Målet är att myndigheterna ska ha en gemensam entréhall för att reglera kundernas tillträde till alla myndigheter och för att i princip möjliggöra säkerhetskontroll av alla kunder. Personer som är på väg till rättssalen i en domstol kontrolleras alltid, och avsikten är att säkerhetskontrollpunkten ska placeras så att den också möjliggör kontroll av övriga kunder. Justitieförvaltningens alla kundservicefunktioner koncentreras till ett enda område i fastigheten. Olika myndigheter och kundgrupper beaktas genom att utrymmen från det centraliserade kundserviceområdet anvisas både för gemensamt bruk och för ämbetsverkets eget bruk. Alla kunder tas emot i kundserviceutrymmena. Genom det ovan beskrivna arrangemanget räcker det med en säkerhetskontrollpunkt, även om flera myndigheter är verksamma i samma fastighet. Allmänt taget kan det bedömas att en gemensam ingång och ett gemensamt kundserviceområde är en kostnadseffektiv lösning jämfört med att alla justitieförvaltningsmyndigheter skulle ha helt separata kundserviceområden och ingångar.

Statens lokalstrategi sågs över 2021. Den nya lokalstrategin styr kraftigt till sam användning av lokaler. Till exempel verksamhetens krav på oberoende har konstaterats vara en faktor som begränsar sam användningen.

Lagen om säkerhetskontroller vid domstolar gäller endast domstolar och besvärsnämnder som ordnar ovannämnda muntliga förhandlingar. Justitieförvaltningsmyndigheterna har dock gemensamma ingångar och kundserviceområden i flera rättshus. Gemensam ingång finns till exempel i rättshusen i Helsingfors, Esbo, Åbo, Uleåborg och Tammerfors. Dessutom har det planerats gemensamma kundingångar till justitieförvaltningsmyndigheter i projektet för totalrenovering av rättshuset i Vanda och byggprojektet för ett nytt rättshus i Björneborg.

3 Målsättning

Syftet med propositionen är att förtydliga lagstiftningen om säkerhetskontroller och möjliggöra säkerhetskontroller av kunder hos justitieförvaltningens alla ämbetsverk i situationer där ämbetsverken och domstolen har en gemensam ingång eller ett gemensamt kundserviceområde.

Syftet med preciseringen av bestämmelserna om behörighetskrav, godkännande för uppgiften, tjänsteansvar och befogenheter i fråga om säkerhetskontrollörer är att förtydliga lagstiftningen och att se till att den till dessa delar ska överensstämma med grundlagen och grundlagsutskottets utlåtandepraxis.

4 Förslagen och deras konsekvenser

4.1 De viktigaste förslagen

I propositionen föreslås det att lagen om säkerhetskontroller vid domstolar ändras så att det till 2 § fogas ett nytt 3 mom. Enligt det nya 3 mom. ska säkerhetskontrollåtgärder kunna riktas också mot kunder hos andra justitieförvaltningsmyndigheter än domstolar, när dessa justitieförvaltningsmyndigheter och domstolen har en gemensam ingång eller ett gemensamt kundserviceområde. Enligt förslaget ska på säkerhetskontroller i dessa lokaler och utrymmen tillämpas vad som i denna lag föreskrivs om säkerhetskontroller vid domstolar.

Dessutom föreslås det att 4 § ändras så att det till paragrafen fogas bestämmelser om behörighet, godkännande, återkallande av godkännande, klädsel, säkerhetskontrollörskort och befogenheter i fråga om säkerhetskontrollörer. Enligt den föreslagna ändringen av 4 § 2 mom. kan med domstolens beslut säkerhetskontrollen också utföras av någon annan än en person som avses i 1 mom., om personen i fråga har fått utbildning för uppgiften som säkerhetskontrollör och godkänts för uppgiften av polisen på den ort där domstolen är placerad. Som säkerhetskontrollör kan godkännas en myndig person som är känd för redbarhet och tillförlitlighet och som till sina personliga egenskaper är lämplig för uppgiften. Det ändrade 2 mom. innehåller också bestämmelser om säkerhetskontrollörskort och klädsel. Enligt det föreslagna nya 3 mom. ska polisinsättningen på den ort där domstolen är placerad återkalla ett godkännande som säkerhetskontrollör, om säkerhetskontrollören eller domstolen begär det. Ett godkännande som säkerhetskontrollör kan återkallas helt och hållet eller för viss tid, om säkerhetskontrollören inte längre uppfyller förutsättningarna i 4 § 2 mom. I det föreslagna 4 mom. föreskrivs det om säkerhetskontrollörens befogenheter.

Det föreslås att den andra meningen i 6 § 2 mom. i den gällande lagen, som gäller säkerhetskontrollörens rätt att använda maktmedel enligt samma moment, stryks. I och med den föreslagna ändringen har säkerhetskontrollörerna lika rätt att använda maktmedel oberoende av om den person som är säkerhetskontrollör är anställd vid domstol i tjänste- eller arbetsavtalsförhållande. Också rätten att använda maktmedel för sådana i 4 § 2 mom. avsedda säkerhetskontrollörer som skaffats som köpta tjänster är densamma.

Bestämmelser om tjänsteansvaret för en sådan säkerhetskontrollör som avses i 4 § 2 mom. och som är verksam som säkerhetskontrollör finns i den föreslagna nya 7 §.

Det ska fortfarande vara fråga om säkerhetskontroller vid domstolar. Beslut om ordnande av säkerhetskontroll och om dess omfattning ska fortfarande fattas av domstolen, eller, då det gäller behandlingen av ett enskilt ärende, av domstolens ordförande. Till dessa delar föreslås inga ändringar i lagen.

Med andra justitieförvaltningsmyndigheter avses i detta förslag Åklagarmyndigheten, Utsökningsverket, rättshjälps- och intressebevakningsbyråer vid statens rättshjälps- och intressebevakningsdistrikt och byråer för samhällspåföljder vid Brottspåföljdsmyndighetens brottspåföljdscentral.

4.2 De huvudsakliga konsekvenserna

I de rätts- eller ämbetshus där säkerhetskontroller ordnas eller har ordnats har myndigheterna i praktiken observerat att säkerhetskontrollerna har en betydande förebyggande effekt när det gäller störningar av ordningen. Ordandet av säkerhetskontroller vid de justitieförvaltningsmyndigheter som har en gemensam ingång med domstolen ökar säkerheten i myndigheternas lokaler för såväl kunderna som personalen. En utvidgning av säkerhetskontrollerna så att de även omfattar kunder hos andra justitieförvaltningsmyndigheter förtydligar ordnandet av säkerhetskontroller i rättshus. Säkerhetskontroll av alla kunder möjliggör att det inte inom samma kundserviceområde finns både personer som genomgått säkerhetskontroll och personer som inte har genomgått säkerhetskontroll.

För närvarande är det i huvudsak Utsökningsverkets och Åklagarmyndighetens verksamhetsställen som har gemensamma ingångar och kundserviceområden med domstolarna. Kunder vid dessa myndigheter, liksom kunder vid andra i propositionen avsedda justitieförvaltningsmyndigheter, ska i enlighet med förslaget kunna bli föremål för säkerhetskontrollåtgärder. Antalet kunder vid Åklagarmyndighetens kundserviceställen är rätt litet. Således kan det bedömas att säkerhetskontrollåtgärder enligt förslaget till största delen hänför sig till Utsökningsverkets kunder.

Säkerhetskontroller vid domstolar genomförs nästan utan undantag så att alla besökare som önskar tillträde till domstolslokalerna kontrolleras. Vid säkerhetskontrollen passerar besökarna genom en metalldetektorbåge och de saker som personerna medför kontrolleras med hjälp av genomlysningapparater. Kroppsvisitation företas endast sällan och bara när det finns grundad anledning att misstänka att en person medför ett förbjudet föremål eller ämne. Således berörs största delen av kunderna endast av sådana säkerhetskontrollåtgärder som endast innebär ett ringa ingripande i deras personliga integritet. Det är synnerligen exceptionellt att en person avlägsnas från domstolen med maktmedel på det sätt som anges ovan i avsnitt 2.1.

Preciseringen av bestämmelserna om behörighetskrav, godkännande för uppgiften, befogenheter och tjänsteansvar i fråga om säkerhetskontrollörer förtydligar och förenklar polisens förfarande för godkännande och ordnandet av säkerhetskontroller i praktiken.

Propositionen har inga betydande ekonomiska konsekvenser. Lagen om säkerhetskontroller vid domstolar förpliktar inte domstolarna att ordna säkerhetskontroller. Den ändring som nu föreslås ger inte heller andra justitieförvaltningsmyndigheter självständig beslutanderätt att ordna säkerhetskontroller i sina egna lokaler. I sådana lokaler inom justitieförvaltningen där domstolen har en gemensam ingång med andra justitieförvaltningsmyndigheter finns det i regel redan säkerhetskontroll. En liten ökning av antalet personer som ska genomgå säkerhetskontroll inverkar inte i sig på utgifterna för ordnandet av säkerhetskontroll, även om säkerhetskontrollörernas arbetsvolym ökar. Det är möjligt att fördela kostnaderna för säkerhetskontroller mellan de ämbetsverk vars kunder genomgår säkerhetskontroll vid de gemensamma ingångarna.

Fördelningen av kostnaderna för säkerhetskontroller höjer inte de totala kostnaderna för justitieförvaltningens ämbetsverk, men kostnaderna hänför sig delvis till olika sektorer inom förvaltningsområdet. Fördelningen av de årliga kostnaderna för ordnandet av säkerhetskontroller kan

grunda sig till exempel på antalet kunder eller på någon annan jämförbar och rättvis fördelningsgrund som kan mätas på ett tillräckligt tillförlitligt sätt. På en grov nivå kan det bedömas att ordnandet av säkerhetskontroller i ett medelstort rättshus så att alla kunder kontrolleras för närvarande orsakar domstolen kostnader på cirka 100 000 euro på årsnivå. När det gäller antalet kunder i rättshusen kan det bedömas att största delen av dem som uträttar ärenden vid rättshusen fortfarande är sådana som uträttar ärenden vid domstolens kundtjänst och som deltar i sammanträden.

Enligt 4 § 2 mom. i den gällande lagen kan säkerhetskontroll genom domstolsbeslut också utföras av någon annan än en person som avses i 1 mom., om personen i fråga har godkänts för uppgiften av polisen. Den gällande lagen innehåller inga utbildnings- och behörighetsvillkor för godkännande. De föreslagna ändringarna inverkar inte på förfarandet för godkännande, utan godkännandet ska fortfarande göras av polisen. Det kan antas bli lättare att fatta beslut om godkännande då utbildnings- och behörighetsvillkoren preciseras. En ny uppgift för domstolen är att utfärda ett säkerhetskontrollörskort till en person som godkänts som säkerhetskontrollör vid domstolen. De föreslagna ändringarna medför också ett behov av precisering av polisens interna tillståndsanvisning, vars innehåll dock redan nu till största delen motsvarar de ändringar som föreslås i 4 §.

5 Remissvar

Utkastet till regeringsproposition var ute på remiss den 30 juni–31 augusti 2023. Begäran om utlåtande publicerades i tjänsten utlåtande.fi och remissrundan var öppen för alla. Utlåtande begärdes särskilt av Brottspåföljdsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Domstolsverket, Utsökningsverket och justitiekanslern i statsrådet. Det kom in sammanlagt sju utlåtanden.

Alla som lämnade utlåtanden understödde de föreslagna ändringarna. De föreslagna ändringarna ansågs allmänt förtydliga lagstiftningen, förbättra säkerheten för justitieförvaltningens kunder och personal och öka kostnadseffektiviteten i fråga om justitieförvaltningens lokaler.

Åklagarmyndigheten och Utsökningsverket lyfte i sina utlåtanden fram möjligheten att i detta sammanhang också överväga en mer omfattande lagstiftning om säkerhetskontroll som skulle gälla alla lokaler vid justitieförvaltningens alla ämbetsverk. I fråga om detta förslag konstateras det att utgångspunkten för propositionen har varit att förtydliga den gällande lagstiftningen för de lokaler där det utöver domstolar också finns andra justitieförvaltningsmyndigheter. Syftet med propositionen har inte varit att utvidga säkerhetskontrollerna till att omfatta alla justitieförvaltningsmyndigheter. Med de synpunkter som framförs i Utsökningsverkets utlåtande vore det i sig motiverat att utvidga säkerhetskontrollerna till att omfatta alla lokaler också vid andra justitieförvaltningsmyndigheter, men det skulle krävas ett mer omfattande lagstiftningsprojekt för att genomföra detta.

I Utsökningsverkets utlåtande hänvisas det också till projektet Reformering av statens service- och lokalnät på 2020-talet, som finansministeriet tillsatte den 24 februari 2021. Syftet med projektet är bland annat att koncentrera kundbesöken till den offentliga förvaltningens gemensamma kundserviceställen. Uppmärksamhet ska fästas vid säkerheten i de gemensamma lokalerna bland annat i projektets styr- och beredningsgrupper.

Utsökningsverket och rättshjälps- och intressebevakningsbyråerna fäste uppmärksamhet vid kostnaderna för säkerhetskontrollerna och kostnadsfördelningen. Propositionen har preciserats i fråga om kostnaderna i avsnitt 4.2.

Propositionen har ändrats och korrigerats till behövliga delar på basis av remissvaren.

Efter remissrundan vid den fortsatta beredningen har i 4 och 6 § och den nya 7 § i lagförslaget också gjorts sådana ändringar som följer av 124 § i grundlagen och grundlagsutskottets utlåtningspraxis i anslutning därtill.

6 Specialmotivering

2 §. Beslut om säkerhetskontroll och kontrollobjekten. Till paragrafen föreslås bli fogat ett nytt 3 mom., enligt vilket även personer som önskar tillträde till och personer som befinner sig i andra justitieförvaltningsmyndigheters lokaler än domstolslokaler samt saker som de medför kan kontrolleras vid en säkerhetskontroll, när det finns en gemensam ingång till myndighetens och domstolens lokaler eller när dessa har ett gemensamt kundserviceutrymme. På säkerhetskontroller i dessa lokaler och utrymmen ska enligt förslaget tillämpas vad som i denna lag föreskrivs om säkerhetskontroller vid domstolar.

Med andra justitieförvaltningsmyndigheter avses enligt förslaget vid sidan av domstolarna Åklagarmyndigheten, Utsökningsverket, rättshjälps- och intressebevakningsbyråer vid statens rättshjälps- och intressebevakningsdistrikt och byråer för samhällspåföljder vid Brottpåföljdsmyndighetens brottpåföljdscentral.

Det föreslagna nya 3 mom. möjliggör säkerhetskontrollåtgärder enligt 5 § och avlägsnande från lokalerna enligt 6 § även när det gäller andra justitieförvaltningsmyndigheters kunder och lokaler, i sådana situationer där det finns en gemensam ingång till justitieförvaltningsmyndighetens och domstolens lokaler eller när dessa har ett gemensamt kundserviceutrymme. På säkerhetskontroller i dessa lokaler och utrymmen tillämpas vad som i lagen föreskrivs om säkerhetskontroller vid domstolar. Andra justitieförvaltningsmyndigheter föreslås inte få separat beslutanderätt att självständigt ordna säkerhetskontroller i sina övriga egna lokaler. I lagförslaget föreslås inga nya säkerhetskontrollåtgärder.

4 §. Säkerhetskontrollörerna. Paragrafen ändras i sin helhet, dock så att det gällande 1 mom. förblir oförändrat. En säkerhetskontroll kan utföras av en polisman eller av en anställd vid domstolen som har fått utbildning för uppgiften.

Det föreslagna 2 mom. innehåller en precisering av behörighetskraven för säkerhetskontrollörer som inte är anställda hos polisen eller domstolen. Enligt det föreslagna 2 mom. kan säkerhetskontrollen med domstolens beslut också utföras av någon annan än en person som avses i 1 mom., om personen i fråga har fått utbildning för uppgiften som säkerhetskontrollör och godkänts för uppgiften av polisen på den ort där domstolen är placerad. Som säkerhetskontrollör kan godkännas en myndig person som är känd för redbarhet och tillförlitlighet och som till sina personliga egenskaper är lämplig för uppgiften. Innehållet i momentet motsvarar polisens nuvarande förfarande för godkännande. Beslut om förordnande till uppgiften som säkerhetskontrollör ska i enlighet med den gällande lagen fortfarande fattas av domstolen.

Det föreslagna 2 mom. innehåller också en bestämmelse om utfärdande av säkerhetskontrollörskort, om att hålla kortet synligt och om säkerhetskontrollörens klädsel. Den som blivit godkänd som säkerhetskontrollör får av domstolen ett säkerhetskontrollörskort, som säkerhetskontrollören ska hålla väl synligt när han eller hon sköter sina uppgifter. När en säkerhetskontrollör utför sina uppgifter ska han eller hon vara klädd så att han eller hon kan identifieras som säkerhetskontrollör. Eftersom säkerhetskontrollören har rätt att använda de maktmedel som nämns i 6 §, är det med tanke på rättsskyddet för dem som är föremål för säkerhetskontrollåtgärder nödvändigt att säkerhetskontrollören kan identifieras.

Bestämmelser om återkallande av godkännande som säkerhetskontrollör finns i 3 mom. Polis-inrättningen på den ort där domstolen är placerad ska återkalla ett godkännande som säkerhetskontrollör, om säkerhetskontrollören eller domstolen begär det. Ett godkännande som säkerhetskontrollör kan återkallas helt och hållet eller för viss tid, om säkerhetskontrollören inte längre uppfyller förutsättningarna i 2 mom. Om ett godkännande som säkerhetskontrollör återkallas, ska säkerhetskontrollörskortet genast lämnas tillbaka till domstolen.

Enligt 4 mom. får en säkerhetskontrollör i sina uppgifter endast utöva sådana befogenheter som avses i denna lag. Det nya 4 mom. behövs för att precisera befogenheterna.

6 §. Avlägsnande av en person från domstolen. Den andra meningen i 2 mom. föreslås bli struken: ”Någon annan anställd vid domstolen än en tjänsteman och en sådan säkerhetskontrollör som avses i 4 § 2 mom. får dock inte använda maktmedel för att avlägsna en person från domstolen, om inte något annat följer av annan lagstiftning.”

I och med ändringen får säkerhetskontrollörer som är anställda vid en domstol men inte är tjänstemän och säkerhetskontrollörer som avses i 4 § 2 mom. använda de maktmedel som anges i 6 § för att avlägsna en person från domstolen. Befogenheterna och rätten att använda maktmedel för dessa säkerhetskontrollörer anges i 5 och 6 § och en separat bestämmelse om tjänsteansvar finns i den föreslagna nya 7 §. Ändringen är motiverad eftersom den förenhetligar rätten att använda maktmedel för olika typer av säkerhetskontrollörer.

För tydlighetens skull konstateras att säkerhetskontrollörer vid domstolar i regel är väktare enligt lagen om privata säkerhetstjänster (1085/2015), och deras rättigheter att använda maktmedel bestäms med stöd av den lagen. Enligt 83 § 2 mom. i den lagen kan den som är anställd hos en innehavare av näringstillstånd för säkerhetsbranschen samtidigt arbeta som väktare enligt den nämnda lagen och i säkerhetskontrolluppgifter enligt lagen om säkerhetskontroller vid domstolar.

7 §. Tjänsteansvar. I den föreslagna nya 7 § föreskrivs det om säkerhetskontrollörens tjänsteansvar och skadeståndsskyldighet. På en sådan säkerhetskontrollör som avses i det föreslagna 4 § 2 mom. tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar då säkerhetskontrollören utför de uppgifter som avses i 5 och 6 §. Det anges också i förslaget att bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen. Med tjänsteansvar avses ansvar enligt strafflagen (39/1889), som framför allt realiseras genom bestämmelserna om tjänstebrott i strafflagens 40 kap., samt det skadeståndsansvar som realiseras genom bestämmelserna i skadeståndslagen (412/1974) om ersättningsansvar för staten och tjänstemännen.

7 Ikraftträdande

Det föreslås att lagen träder i kraft den 1 januari 2024.

8 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Enligt propositionen ska säkerhetskontrollåtgärder också kunna riktas mot kunder hos andra justitieförvaltningsmyndigheter när myndigheten i fråga och domstolen har gemensam ingång eller gemensamma kundserviceutrymmen.

Propositionen hänför sig således till 7 § i grundlagen, där det föreskrivs om rätten till personlig integritet. Enligt 7 § 1 mom. i grundlagen har alla rätt till personlig integritet. Enligt 3 mom. får den personliga integriteten inte kränkas godtyckligt eller utan laglig grund.

Enligt propositionen ska säkerhetskontrollåtgärder enligt den gällande lagen kunna riktas mot kunder också hos andra justitieförvaltningsmyndigheter endast när myndigheterna och domstolen har en gemensam kundingång eller ett gemensamt kundserviceområde. Det är inte fråga om att det skulle föreskrivas om nya säkerhetskontrollåtgärder, utan om att åtgärder enligt den gällande lagen riktas till en annan person- och kundgrupp i avgränsade situationer. Det är fortfarande fråga om säkerhetskontroll vid en domstol. Beslut om ordnandet och omfattningen av säkerhetskontrollen fattas av domstolen.

Säkerhetskontroller kan fortfarande ordnas i enlighet med lagens syfte, det vill säga för att sörja för säkerheten, trygga ordningen och skydda egendom. Det allmännas skyldighet att se till att den personliga trygghet som tryggas som en grundläggande fri- och rättighet i 7 § 1 mom. i grundlagen tillgodoses är på det sätt som beskrivs ovan i avsnitt 1.1 inte enbart bindande för domstolarna utan för alla myndigheter. Förtydligandet av lagstiftningen om säkerhetskontroller och en utvidgning av säkerhetskontrollåtgärderna på det föreslagna sättet till att även omfatta kunder hos andra justitieförvaltningsmyndigheter ökar säkerheten för såväl kunderna som personalen.

Lagen om säkerhetskontroller vid domstolar har stiftats med grundlagsutskottets medverkan (GrUU 2/1999 rd). Grundlagsutskottet har ansett att säkerhetskontroll med hjälp av en metall-detektor eller någon annan sådan anordning endast är ett ringa ingripande i den personliga integriteten och ett problemfritt arrangemang med tanke på skyddet för de grundläggande fri- och rättigheterna (GrUU 2/1999 rd s. 2, GrUU 16/2004 rd s. 5 och GrUB 3/2008 rd s. 4).

Kroppsvisitation ingriper mer i den visiterades integritet än användningen av en metall-detektor. Enligt den gällande lagen kan kroppsvisitation dock företas endast när det finns grundad anledning att misstänka att en person medför i lagen avsedda föremål eller ämnen genom vilka säkerheten eller ordningen kan äventyras eller som kan användas för att skada egendom. Således riktas inte alla säkerhetskontrollåtgärder som lagen möjliggör automatiskt mot alla kunder. Bestämmelserna motsvarar bestämmelserna om säkerhetskontroller vid andra myndigheter. En grundad anledning att misstänka att en person har med sig ett förbjudet föremål, ämne eller preparat är en förutsättning för kroppsvisitation också till exempel när personen kommer till polisens lokaler (3 kap. 2 § i polislagen (872/2011)), till riksdagen (6 § i lagen om säkerhetsskydd i riksdagen (364/2008)) och till Migrationsverket (9 § i lagen om säkerhetsskydd i Migrationsverket (717/2018)).

Med stöd av 21 § 2 mom. i grundlagen tryggas offentligheten vid handläggning i domstol genom lag. En av utgångspunkterna för tryggandet av offentligheten vid rättegång är att rätten att närvara och följa rättegången inte får begränsas. Enligt 14 § 2 mom. i lagen om offentlighet vid rättegång i allmänna domstolar (370/2007) har var och en rätt att närvara vid en offentlig förhandling, om inte något annat föreskrivs i den lagen eller i någon annan lag. Den ändring som föreslås i propositionen inverkar inte på genomförandet av principen om offentlighet vid rättegång.

Då man anlitar någon för att utföra säkerhetskontroller är det fråga om sådan överföring av offentliga förvaltningsuppgifter på andra än myndigheter som avses i 124 § i grundlagen. Offentliga förvaltningsuppgifter kan anförtros andra än myndigheter endast genom lag eller med stöd av lag, om det behövs för en ändamålsenlig skötsel av uppgifterna och det inte äventyrar

de grundläggande fri- och rättigheterna, rättssäkerheten eller andra krav på god förvaltning. Lagen om säkerhetskontroller vid domstolar trädde i kraft den 1 januari 2000, det vill säga samtidigt med den gällande grundlagen (731/1999). Under den tid grundlagen varit i kraft har grundlagsutskottet i sin utlåtandep Praxis tagit ställning till situationer som gäller 124 § i grundlagen. Kravet i 124 § i grundlagen på att de grundläggande fri- och rättigheterna, rättssäkerheten och andra krav på god förvaltning inte ska äventyras förutsätter att det finns bestämmelser om tjänsteansvar, utbildning och behörighet. Det har också förutsatts att det i lag föreskrivs om godkännande för uppgiften och återkallande av godkännandet. Med tanke på rättsskyddet för dem som är föremål för säkerhetskontrollåtgärder har det ansetts nödvändigt att en säkerhetskontrollör kan identifieras.

Genom de ändringar i 4 § och den nya 7 § som föreslås i propositionen preciseras lagstiftningen om tjänsteansvar, utbildningskrav, behörighetskrav, godkännande för uppgiften, återkallande av godkännande, säkerhetskontrollörskort och klädsel i fråga om säkerhetskontrollörer för att uppfylla kraven i 124 § i grundlagen. Beslut om förordnande till uppgiften som säkerhetskontrollör ska fortfarande fattas av domstolen. I det föreslagna 6 § 2 mom. föreskrivs om säkerhetskontrollörers rätt att använda maktmedel.

Det föreslås att den andra meningen i 6 § 2 mom. i den gällande lagen stryks. I och med det föreslagna 6 § 2 mom. får även sådana anställda vid en domstol som inte är tjänstemän och säkerhetskontrollörer som avses i 4 § 2 mom. använda maktmedel för att avlägsna en person från domstolen. Förvaltningsutskottet har i samband med behandlingen av lagen om säkerhetsskydd i statsrådet i sitt betänkande (FvUB 26/2014 rd - RP 7/2013 rd) konstaterat att det med avseende på rättssäkerheten för den person som är föremål för befogenheter som anknyter till säkerhetskontrollverksamhet är ändamålsenligt att de säkerhetskontrollörer i tjänsteförhållande och de säkerhetskontrollörer som är anställda av säkerhetsföretag har samma befogenheter. I propositionen ges också andra anställda vid domstolen än tjänstemän och säkerhetskontrollörer som skaffats som köpta tjänster rätt att i sitt uppdrag vid behov använda sådana maktmedel som behövs för att avlägsna en person från domstolen och som kan anses försvarliga med beaktande av personens uppträdande och övriga omständigheter. Därför föreslås det att det till lagen fogas ovannämnda bestämmelser om bland annat tjänsteansvar och befogenheter för säkerhetskontrollörer.

I den lag som föreslås bli ändrad begränsas rätten att använda maktmedel endast till situationer där en person måste avlägsnas från lokalerna. I praktiken uppstår det mycket sällan situationer som kräver sådan användning av maktmedel i samband med domstolarnas säkerhetskontroller. Den föreslagna bestämmelsen om användning av maktmedel motsvarar den gällande bestämmelsen och har nästan samma innehåll som bestämmelserna om användning av maktmedel vid avlägsnande av en person i lagen om privata säkerhetstjänster samt lagen om säkerhetsskydd i statsrådet som har tillkommit med grundlagsutskottets medverkan. Grundlagsutskottet har i sina utlåtanden om dessa lagar ansett att det inte är problematiskt med tanke på grundlagen att befogenheter att använda maktmedel ges även åt andra än myndigheter (GrUU 22/2014 rd och GrUU 23/2014 rd). Förslaget förtydligar säkerhetskontrollörens befogenheter, eftersom befogenheterna tydligt bestäms med stöd av denna lag. De föreslagna ändringarna i bestämmelserna om användning av maktmedel kan således inte heller anses vara problematiska med tanke på grundlagens 124 §.

I den föreslagna nya 7 § föreskrivs det om säkerhetskontrollörens tjänsteansvar och skadeståndsskyldighet. På en sådan säkerhetskontrollör som avses i det föreslagna 4 § 2 mom. tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar då säkerhetskontrollören utför de uppgifter som avses i 5 och 6 §. I och med den föreslagna ändringen gäller tjänsteansvaret också säker-

hetskontrollörer som skaffats som köpta tjänster. Bestämmelser om tjänsteansvar är en förutsättning för att säkerhetskontrollörens befogenheter och rätt att använda maktmedel, det vill säga offentliga förvaltningsuppgifter, ska kunna ges andra än myndigheter.

Av det ovannämnda följer att man genom de säkerhetskontrollåtgärder som föreslås i propositionen och som riktas mot kunder hos andra justitieförvaltningsmyndigheter inte godtyckligt ingriper i dessa kunders personliga integritet. De ändringar som föreslås i 4 och 6 § i den gällande lagen och den nya 7 § bedöms till dessa delar leda till att lagstiftningen överensstämmer med grundlagen och grundlagsutskottets utlåtandep Praxis. Säkerhetskontrollörernas befogenheter har begränsats till det område som anges i lagen. Användningen av maktmedel har begränsats till endast de situationer som avses i lagen (avlägsnande av en person från lokalerna) och rätten att använda maktmedel är enhetlig för alla säkerhetskontrollörer. Förslaget innehåller ändamålsenliga bestämmelser om förordnande till uppgiften som säkerhetskontrollör, förutsättningarna för godkännande, förfarandet för godkännande samt tjänsteansvar.

På de grunder som anges ovan kan lagförslagen behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Kläm

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om säkerhetskontroller vid domstolar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om säkerhetskontroller vid domstolar (1121/1999) 4 § och 6 § 2 mom., av dem
6 § 2 mom. sådant det lyder i lag 529/2003, och
fogas till 2 § ett nytt 3 mom. och till lagen en ny 7 §, i stället för den 7 § som upphävts genom
lag 212/2019, som följer:

2 §

Beslut om säkerhetskontroll och kontrollobjekten

Vid en säkerhetskontroll kan även personer som önskar tillträde till och personer som befinner sig i andra justitieförvaltningsmyndigheters lokaler än domstolslokaler samt saker som de medför kontrolleras, när det finns en gemensam ingång till justitieförvaltningsmyndighetens och domstolens lokaler eller när dessa har ett gemensamt kundserviceutrymme. På säkerhetskontroller i dessa lokaler och utrymmen tillämpas vad som i denna lag föreskrivs om säkerhetskontroller vid domstolar.

4 §

Säkerhetskontrollörerna

En säkerhetskontroll kan utföras av en polisman eller av en anställd vid domstolen som har fått utbildning för uppgiften.

På basis av domstolens beslut kan säkerhetskontrollen också utföras av någon annan än en person som avses i 1 mom., om personen i fråga har fått utbildning för uppgiften som säkerhetskontrollör och godkänts för uppgiften av polisinrättningen på den ort där domstolen är placerad. Som säkerhetskontrollör kan godkännas en myndig person som är känd för redbarhet och tillförlitlighet och som till sina personliga egenskaper är lämplig för uppgiften. Domstolen ger den som blivit godkänd som säkerhetskontrollör ett säkerhetskontrollörskort, som säkerhetskontrollören ska hålla väl synligt när han eller hon sköter uppgifter som säkerhetskontrollör. När en säkerhetskontrollör utför uppgifter som säkerhetskontrollör ska han eller hon vara klädd så att han eller hon kan identifieras som säkerhetskontrollör.

Polisinrättningen på den ort där domstolen är placerad ska återkalla ett godkännande som säkerhetskontrollör, om säkerhetskontrollören eller domstolen begär det. Ett godkännande som säkerhetskontrollör kan återkallas helt och hållet eller för viss tid, om säkerhetskontrollören inte längre uppfyller förutsättningarna i 2 mom. Om ett godkännande som säkerhetskontrollör har återkallats, ska säkerhetskontrollörskortet genast lämnas tillbaka till domstolen.

En säkerhetskontrollör får i sina uppgifter endast utöva sådana befogenheter som avses i denna lag.

6 §

Avlägsnande av en person från domstolen

Säkerhetskontrollören kan vid behov använda sådana maktmedel som är nödvändiga för att avlägsna en person från domstolen och som kan anses försvarliga med beaktande av personens uppträdande och övriga omständigheter.

7 §

Tjänsteansvar

På en sådan säkerhetskontrollör som avses i 4 § 2 mom. tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar då säkerhetskontrollören utför de uppgifter som avses i 5 och 6 §. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 12 oktober 2023

Statsminister

Petteri Orpo

Justitieminister Leena Meri

Lag

om ändring av lagen om säkerhetskontroller vid domstolar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om säkerhetskontroller vid domstolar (1121/1999) 4 § och 6 § 2 mom., av dem
6 § 2 mom. sådant det lyder i lag 529/2003, och
fogas till 2 § ett nytt 3 mom. och till lagen en ny 7 §, i stället för den 7 § som upphävts ge-
nom lag 212/2019, som följer:

Gällande lydelse

2 §

*Beslut om säkerhetskontroll och kontrollob-
jekten*

(fogas)

4 §

Säkerhetskontrollörerna

En säkerhetskontroll kan utföras av en pol-
isman eller av en anställd vid domstolen som
har fått utbildning för uppgiften.

På basis av domstolens beslut kan säkerhets-
kontrollen också utföras av någon annan än en
person som avses i 1 mom., om personen i
fråga har godkänts för uppgiften av polisen.

Föreslagen lydelse

2 §

*Beslut om säkerhetskontroll och kontrollob-
jekten*

*Vid en säkerhetskontroll kan även personer
som önskar tillträde till och personer som be-
finner sig i andra justitieförvaltningsmyndig-
heters lokaler än domstolslokaler samt saker
som de medför kontrolleras, när det finns en
gemensam ingång till justitieförvaltningsmyn-
dighetens och domstolens lokaler eller när
dessa har ett gemensamt kundserviceut-
rymme. På säkerhetskontroller i dessa lokaler
och utrymmen tillämpas vad som i denna lag
föreskrivs om säkerhetskontroller vid domsto-
lar.*

4 §

Säkerhetskontrollörerna

En säkerhetskontroll kan utföras av en pol-
isman eller av en anställd vid domstolen som
har fått utbildning för uppgiften.

På basis av domstolens beslut kan säkerhets-
kontrollen också utföras av någon annan än en
person som avses i 1 mom., om personen i
fråga har fått utbildning för uppgiften som sä-
kerhetskontrollör och godkänts för uppgiften
av polisinrättningen på den ort där domstolen
är placerad. Som säkerhetskontrollör kan
godkännas en myndig person som är känd för

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

redbarhet och tillförlitlighet och som till sina personliga egenskaper är lämplig för uppgiften. Domstolen ger den som blivit godkänd som säkerhetskontrollör ett säkerhetskontrollörskort, som säkerhetskontrollören ska hålla väl synligt när han eller hon sköter uppgifter som säkerhetskontrollör. När en säkerhetskontrollör utför uppgifter som säkerhetskontrollör ska han eller hon vara klädd så att han eller hon kan identifieras som säkerhetskontrollör.

Polisinrättningen på den ort där domstolen är placerad ska återkalla ett godkännande som säkerhetskontrollör, om säkerhetskontrollören eller domstolen begär det. Ett godkännande som säkerhetskontrollör kan återkallas helt och hållet eller för viss tid, om säkerhetskontrollören inte längre uppfyller förutsättningarna i 2 mom. Om ett godkännande som säkerhetskontrollör har återkallats, ska säkerhetskontrollörskortet genast lämnas tillbaka till domstolen.

En säkerhetskontrollör får i sina uppgifter endast utöva sådana befogenheter som avses i denna lag.

6 §

Avlägsnande av en person från domstolen

Säkerhetskontrollören kan vid behov använda sådana maktmedel som är nödvändiga för att avlägsna en person från domstolen och som kan anses försvarliga med beaktande av personens uppträdande och övriga omständigheter. Någon annan anställd vid domstolen än en tjänsteman och en sådan säkerhetskontrollör som avses i 4 § 2 mom. får dock inte använda maktmedel för att avlägsna en person från domstolen, om inte något annat följer av annan lagstiftning.

6 §

Avlägsnande av en person från domstolen

Säkerhetskontrollören kan vid behov använda sådana maktmedel som är nödvändiga för att avlägsna en person från domstolen och som kan anses försvarliga med beaktande av personens uppträdande och övriga omständigheter.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

7 §

Tjänsteansvar

På en sådan säkerhetskontrollör som avses i 4 § 2 mom. tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar då säkerhetskontrollören utför de uppgifter som avses i 5 och 6 §. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

Denna lag träder i kraft den 20 .